

HALL OF FAME – SUOMALAISEN NYRKKEILYN KUNNIAGALLERIA

KUTSUTTU VUONNA 2005

Viktor Smeds (1885–1957)

Helsingin Nyrkkeilyseuran perustajajäsen. ”Suomen nyrkkeilyn isä”. Oli perustamassa Suomen Nyrkkeilyliittoa. 30 vuotta SNL:n puheenjohtajana. Voitti aktiivina kaksi Suomen mestaruutta. Toimi Kansainvälisessä Nyrkkeilyliitossa yli 20 vuotta ja osallistui eri tehtävissä kaikkiin vuosina 1920–1952 pidettyihin olympiakisoihin. Helsingin Olympiakisojen nyrkkeilytoimikunnan puheenjohtaja. Julkaisuja: ”Nyrkkeilytuomari” ja ”Nyrkkeilykirja”. Suomen Urheilun suuri ansioristi ja SNL:n suurmestarimerkki.

Gunnar Bärlund (1911–1982)

Yksi SM-kulta, kuusi maaottelua. Olympiaedustus Los Angelesin olympialaisissa 1932. Kultamitali EM-kilpailuissa Budapestissa 1934. Siirtyi samana vuonna ammattilaiseksi. Muutti 1936 Yhdysvaltoihin. Ainoa suomalainen, joka on otellut Madison Square Gardenin pääareenalla. Parhaimmillaan Joe Louisin kakkoshaastaja. Ammattilaisura 86 ottelua, 55 voittoa, joista 27 tyrmäyksellä, 30 tappiota ja yksi ratkaisematon. Bärlundin patsas Helsingin Vallilaan 1991.

Pentti Hämäläinen (1929–1984)

Kultamitali Helsingin olympiakisoissa 1952 54 kg:n sarjassa, pronssia Melbournesssa 1956 57-kiloisissa. EM-pronssia Milanossa 1951 ja Berliinissä 1955. Voitti kahdesti USA – Eurooppa otteluissa. Maaotteluita 31; 10 SM-kultaa. Patsas Kotkassa. Suomen Urheilun kultainen ansioristi. SNL:n suurmestarimerkki sekä kultainen ansiomerkki.

Sten Suvio (1911–1988)

Ensimmäinen suomalainen olympiavoittaja. Kultamitali Berliinissä 1936 välisarjassa. Neljä SM-kultaa. Viisi maaottelua. Siirtyi ammattilaiseksi 1936 käyden kaikkiaan 47 ottelua, joista voitti 35. Haavoittui jatkosodassa 1941 käteen. Nyrkkeilyuran päätyttyä toimi valmentajana 1949 –1957 Ruotsissa sekä sen jälkeen kolme vuotta Turkissa. Suomen Urheilun hopeinen ansioristi. SNL:n suurmestarimerkki sekä kultainen ansiomerkki.

Valle Resko (1910–1988)

Olympiaedustus 1928 Amsterdamissa 61.2-kiloisissa ja Lontoossa 1948 73-kiloisten sarjassa. EM-kisaedustus Budapestin EM-kisoissa 1930. Neljä SM-kultaa, 10 maaottelua. SNL:n varapuheenjohtaja 1939–1956, puheenjohtaja 1957–1971. SNL:n kunniapuheenjohtaja. AIBA:n hallitus 1957–1966. AIBA:n kunniajäsen. EABA:n hallituksen jäsenyys v:sta 1970. SVUL:n hallitus 1949–1972. Nyrkkeilytuomarina ja juryn jäsenenä 1934-1971 osallistuen mm. 1951, 1960 ja 1964 olympialaisiin. Valmentajana 1929–1937. Kehitti käytössä olleet valkorystykäsineet. Laaja kirjallinen tuotanto. Suomen Urheilun kultainen ansioristi, SVUL:n kultainen ansiomerkki, Suomen Olympiakomitean kultainen mitali, SNL:n kultainen ansiomerkki.

Elis Ask (1926–2003)

Kolme SM-kultaa, kuusi maaottelua. Ammattilaisena 1948 The Ring-lehden maailmanlistalla kolmas haastaja. 1951 kevyen sarjan Euroopan mestari. Perusti 1957 Askin tallin, joka järjesti 49 ammattilaisilta. Myönnettiin 1985 urheilijaeläke.

Olli Mäki (1936–2019)

Neljä SM-kultaa ja kaksi Pohjoismaiden mestaruutta. 13 maaottelua. 1957 Prahan EM-kisoissa hopeamitali sekä 1957 Luzernissa Euroopan mestaruus. Ammattilaisena 1960 – 1973. Otteli 1962 Helsingissä ammattilaisten maailmanmestaruudesta.

Harry Siljander (1922–2010)

Kilpaili vv. 1945 – 1952. Viisi SM-kultaa, 13 maaottelua. Olympiاعدustus Lontoossa 1948 ja 1952 Helsingissä, missä sijoittui pronssimitalille 81 kg:n sarjassa.

Suomen Urheilun hopeinen ansiomitali kullatuin ristein, SNL:n suurmestarimerkki.

Tauno Salminen (1937–2017)

Liikuntaneuvos. Tampereen Voimailuseuran johtokunta 1966–1967, puheenjohtaja 1968–1979 ja 1984–1993, varapuheenjohtaja 1980–1983. TVS:n kunniapuheenjohtaja 1994. SNL:n johtokunta 1968–1971, 1973, 1976–1985, 1985–1994 elokuu., varapuheenjohtaja 1972–1973, 1977–1979, 1987. Puheenjohtaja 1980 –1985, 1994–2006. SNL:n kunniapuheenjohtaja 2007. SNL:n johtokunnassa yhteensä 36 vuotta. Suomen Olympiakomitean hallituksen jäsen kuusi vuotta.

EABA:n nuorisokomission jäsen 1981–1986. EABA:n kehittämis- ja tutkimuskomission puheenjohtaja 1991–2006. EABA:n hallituksen jäsen 1982–1986 ja 1991–2006. AIBA:n tutkimus- ja kehittämis-komission jäsen 1991–2006.

Tuomaritoiminta: Kansallinen 1958 - , EABA/J 1975 - , AIBA A/J 1981-.

Tauno Salmisen toimesta on järjestetty kansainvälinen Tammer Turnaus vuodesta 1977 lähtien.

Salminen on aloitteentekijä Suomen Nyrkkeilymuseumyhdistys ry:n perustamiseksi 1991 ja sen sopimuskirjan allekirjoittaja. Nyrkkeilymuseumyhdistyksen puheenjohtaja.

Ansiomerkit: Suomen Liikuntakulttuurin ja Urheilun kultainen ansioristi 1990, EABA:n kultainen ansiomitali 1987, Suomen Olympiakomitean ansiomitali 2007, SVUL:n kultainen ansiomerkki, SVUL:n Hämeen piirin kultainen ansiomerkki, Suomen Nyrkkeilyliiton kultainen ansiomerkki, Tampereen Voimailuseuran kultainen ansiomerkki, Suomen Nyrkkeilyliiton nyrkkeilypatsas ”elämän mittaisesta työstä nyrkkeilyurheilun hyväksi” 2009. Kotkan Voimailijoiden kultainen ansiomerkki 2010.

Atle Salokangas (1917–2007)

Suomen Nyrkkeilyliiton toiminnanjohtaja 1945–1974 ja johtokunnan sihteeri 1974–1978. Edusti Suomea kansainvälisen nyrkkeilyliiton AIBA:n perustuvassa kokouksessa 1946 sekä EABA:n perustavassa kokouksessa 1969. NBU:n sihteeri 1954–1955 ja 1961–1966.

Kehä-lehden päätoimittaja 1945–1971 ja Tieto-Kehän vastaava toimittaja 1985–1991.

Ring Side-klubin sihteeri 1945 - .

Joukkueenjohtajana useissa kansainvälisissä kilpailuissa ja maaotteluissa. Suomen edustaja useissa kansainvälisissä kongresseissa. Suomen Nyrkkeilymuseumyhdistys ry:n sopimuskirjan allekirjoittaja 1991.

KUTSUTTU VUONNA 2006

Jorma Limmonen (1934–2012)

4 PM-kultaa, 10 SM-kultaa, 4 TUL:n mestaruutta, 39 maaottelua. Kolmet EM-kisat. Olympiapronssi Roomasta 1960 57 kg:n sarjassa, osanotto Tokion olympialaisiin 1964.

Yksi Suomen menestyneimmistä suomalaisamatööreistä, 10 Suomen mestaruutta.

Imo Lounasheimo (1920–2014)

Suomen tunnetuimpia nyrkkeilyn asiantuntijoita. Kirjoittanut 1951 lähtien nyrkkeilyaiheisia artikkeleita ja selostuksia päivä- ja urheilulehtiin. Julkaissut useita nyrkkeilyaiheisia teoksia. Ylen radio- ja tv-selostaja 1958 alkaen olympialaisissa, EM-kisoissa ja maaotteluissa.

Suomen Olympiayhdistyksen valtuuskunnan jäsen 1985–1964. TUL:n nyrkkeilyjaoston puheenjohtaja 1955–1960. Suomen Ammattinyrkkeilyliiton sihteeri 1968 –1969. Kansainvälinen nyrkkeilytuomari. Toimitsijana Helsingin Olympiakisojen nyrkkeilyotteluissa. Joukkueenjohtajana kansainvälisissä nyrkkeilytapahtumissa. Suomen Urheilun hopeinen ansioristi ja Suomen olympialainen ansiomitali. Opetus- ja kulttuuriministeriö myönsi Pro Urheilu -mitalin Ilmo Lounasheimolle vuonna 2013.

KUTSUTTU VUONNA 2007

Arvi Jormakka (1920–2001)

SM-pronssi 1950, TUL:n mestaruuskilpailujen pronssi 1943 ja 1944. VI armeijakunnan mestaruus 1943 – 1944. Merkittävä ura valmentajana sekä nyrkkeilyn johto- ja järjestötoiminnassa. Olympia- ja maajoukkueen valmentajana Roomassa ja Tokiossa sekä 25 maaottelussa. Kokkolan Jymyn valmentajana 20 vuotta. SNL:n johtokunta 1961 –1966, valmennusvaliokunta 1960 – 1968. Suomen Olympialainen ansiomitali, Suomen Urheilun hopeinen ansiomitali kullatuin ristein.

Niilo Somerkoski (1910–1989)

Viipurin Nyrkkeilijäin perustajajäsen. Maamme nyrkkeilyvalmennuksen ”isä”. Aloitti valmentajan uransa 21-vuotiaana. SNL:n päävalmentajana 1939 – 1946, SNL:n apuvalmentajana 1947 – 1952. Tuomarikouluttajana 1957 – 1960. Julkaisi 1943 ”Nyrkkeilyn valmennus”- oppaan ja toimittanut SNL:n koulutus- ja toimintakirjaa. SNL:n kunniavaakuna, Suomen Urheilun hopeinen ansioristi, Suomen Olympialainen ansiomitali ja kaikki SNL:n ansiomitalit.

Yrjö Piitulainen (1921–1987)

Amatööriura 1930-luvulta vuoteen 1945, jolloin siirtyi ammattilaiseksi. SM-kultaa 1940, 1943 ja 1944, SM-hopeaa 1941. Maaotteluedustuksia 6, SNL:n mestaruuksia 3. Amatöörinä 147 ottelua, joista 139 voittoa. Ensimmäinen ammattilaisottelu 20.10.1945. Ammattilaisena 32 ottelua, joista 4 ratkaisematonta ja 3 tappiota. The Ring arvioi hänet 1949 Euroopan viidenneksi parhaaksi. Tunki lempinimen ”nyrkkeilykehän satuprinssi”. Ammattilaisuran jälkeen ammattilaisiltojen järjestäjänä ja promoottorina sekä kilpailujen viihdyttäjä-laulajana

Jukka Laaksonen (1921–2020)

Kouluttajana Kadettikoulussa, Helsingin Yliopiston voimistelulaitoksella, Vierumäellä ja Pajulahdessa. SNL:N päävalmentaja 1946 – 1957. Tuomarien ja seuravalmentajien kouluttaja. Suomen Olympiajoukkueen valmentaja 1948 – 1960. EM-kisajoukkueen valmennus 1949 – 1963. SNL:n johtokunta 1950- ja 1960-luvuilla. Valmennusvaliokunnan puheenjohtaja, kehä- ja arvostelutuomarina kansainvälisissä kilpailuissa.

KUTSUTTU VUONNA 2008

Bruno Ahlberg (1911–1966)

SM-kultaa 1932 ja 1933, SM-hopea 1935, yhdeksän maaottelua. Ensimmäinen suomalainen nyrkkeilyssä olympiamitalin voittanut nyrkkeilijä.. Pronssimitali 1932 Los Angelesissa. Osanotto Berliinin Olympialaisiin 1936. Ammattilaiseksi 1937. Suomen Urheilun hopeinen ansiomitali kultaisin ristein, SNL:n suurmestarimerkki.

Erkki Mallenius (1928–2003)

Nyrkkeilyliiton mestaruus 1949 ja 1950. Olympiapronssi Helsingissä 1952.

Erkki Pakkanen (1930–1973)

Nyrkkeilyliiton mestaruus 1952. Kolme maaottelua. Olympiapronssi Helsingissä 1952.

Ilkka Koski (1928–1993)

Seitsemän SM-kultaa, 24 maaottelua. Olympiapronssi Helsingissä 1952.

Otteli vv. 1958 – 1962 ammattilaisena yhdeksän ottelua: seitsemän voittoa, joista kolme tyrmäyksellä, yksi tasapeli ja yksi tappio.

Pertti Purhonen (1942–2011)

Seitsemän SM-kultaa, 24 maaottelua. Olympiapronssi Helsingissä 1952. Otteli vv. 1958 – 1962 ammattilaisena yhdeksän ottelua: seitsemän voittoa, joista kolme tyrmäyksellä, yksi tasapeli ja yksi tappio.

Reima Virtanen (1947–)

Kolme SM-kultaa, seitsemän maaottelua. EM-pronssia Bukarestissa 1969 ja Madridissa 1971. Olympiahopea Münchenin olympiakisoissa 1972. Valittiin Suomen parhaaksi nyrkkeilijäksi vv. 1969, 1971 ja 1972. TUL:n vuoden urheilija 1971 ja 1972.

Arto Nilsson (1948–2019)

Kaksi SM-kultaa, kahdeksan maaottelua. Pohjoismainen mestaruus 1970. Olympiapronssia Méxicossa 1968. Osallistui Madridin EM-kisoihin 1971.

Joni Nyman (1962–)

Kuusi SM-kultaa, yhdeksän maaottelua. Olympiapronssi Los Angelesissa 1984. EM-hopeaa Budapestissa 1985. Ammattilaisena 1988 – 1998. Otteluja 21, joista voittoja 14, tappioita 6 sekä yksi ratkaisematon.

Jyri Kjäll (1969–)

Neljä SM-kultaa. MM-hopea Tampereella 1993. Olympiapronssi Barcelonassa 1992. Ammattilaisena v:sta 1994. Otteluita ammattilaisena 24, joista 23 voittoa

KUTSUTTU VUONNA 2009

Vallu Stenvall (1901–1980)

Nyrkkeilyn pitkäaikainen vaikuttaja. SNL:n johtokunnan jäsen 1928, 1930 – 1921 sekä 1949 – 1963, yhteensä 18 vuotta. SVUL:n Satakunnan piirin johtokunnan jäsen 1942 – 1963. Helsingin Voimailijoiden perustajajäsen ja pitkäaikainen johtokunnan jäsen. Tyrvään Voiman nyrkkeilyjaoston perustaja ja puheenjohtaja 1942 – 1963. Maaotteluiden valmentaja ja huoltaja. Berliinin Olympiakisoissa 1936 Suomen joukkueen huoltaja. Rooman kisojen nyrkkeilyjoukkueen johtaja.

Kalevi Marjamaa (1953–)

Seitsemän SM-kultaa, 20 maaottelua. Neljä PM-kultaa. Kultamitali EM-kisoissa Katowicessa 1975, pronssia Hallen EM-kisoissa 1977. Osallistui MM-kisoihin Havannassa 1974 sekä olympiakisoihin 1976 Montrealissa ja 1980 Moskovassa.

Tarmo Uusivirta (1957–1999)

Viisi SM-kultaa, 11 maaottelua. Hopeaa MM-nyrkkeilyissä Belgradissa 1978 ja Münchenissä 1982. EM-kisojen kultamitali Kölnissä 1979. Osallistui Moskovan olympialaisiin 1980. Siirtyi ammattilaiseksi 1982. Otteluita ammattilaisena 31, joista voittoja 24. Näistä tyrmäysvoittoja 16. Ratkaisemattomia 3.

KUTSUTTU VUONNA 2011

Reijo Hurri (1930 - 2006)

Seurat : Lahden Ahkera, Tampereen Voimailuseura, Jämsän Kehä-Pojat ja Jyväskylän Nyrkkeilijät. Saavutti aktiiviaikoinaan yhdeksän piirin mestaruutta sekä SM-pronssia kevyessä sarjassa vuonna 1955. Oli mukana nyrkkeilemässä Suomen joukkueessa 1950-1954 Puolaa, Espanjaa ja Romaniaa vastaan. Ryhtyi nyrkkeilytuomariksi 1955 ja on toiminut kansainvälisenä kehä- ja arvostelutuomarina kymmenissä maaotteluissa, EM-kisoissa Madridissa 1971 ja Budapestissä 1985 ja Münchenin olympialaisissa 1972 . SVUL:n Lahden piirin valmentajana hän toimi 1953-56. Ansiomerkit : SNL: n kultainen ja pronssinen seä Lahden Ahkeran kultainen ansiomerkki. On kuulunut myös JyNy:n ja TVS:n johtokuntiin, SNL:n liittohallitukseen ja toiminut SVUL:n Keski-Suomen piirien nyrkkeilyjaoston puheenjohtajana. Kuntoliikunnan lisäksi hänen harrastuksiinsa kuului kielten opiskelu. Hurrin perheessä nyrkkeilyharrastus jatkuu jo kolmannessa polvessa.

Jouko Lindberg (1947–)

Seitsemän SM - kultaa (- 66- 67- 69- 70- 7-1 72- 74). Kaksi pohjoismaiden mestaruutta (- 67 -72). Kaksi olympiaedustusta 1968 Mexiko ja 1972 Munchen (5.sija). Kolme EM-edustusta (67 Rooma, 69 Bukarest ja 71 Madrid). 30 maaottelua.

Toiminut SNL:n varapuheenjohtajana ja johtokunnan jäsenenä sekä valmennusvaliokunnan puheenjohtajana. Kansainvälinen kehä -ja arvostelutuomari (mm. kahdet MM-kilpailut ja kolmet EM - kilpailut)

Suomen liikuntakulttuurin ja urheilun kultainen ansioristi 2009. TVS:n kunniajäsen. Valkeakosken Hakan kunniajäsen. Valmentanut Valkeakosken Hakan kilpa- ja kuntonyrkkeilijöitä

Olof Fjäder (1933–2018)

Suomen nyrkkeilyn pitkäaikainen taustavaikuttaja. Herätti uudelleen henkiin Ringside clubin ja osannut innostaa muita liittymään mukaan toimintaan. Voidaan ansaitusti kutsua Ringside clubin isäksi.Ollut vaikuttamassa nuorten nyrkkeilijöiden taloudellisen aseman parantamiseen ja erilaisilla hankkeilla kerännyt varoja tähän tarkoitukseen. Myönnetty Ville-patsas ja Suomen liikuntakulttuurin ja urheilun ansioristi.

Olavi Bäckström (1935–2021)

Nyrkkeilyn pitkäaikainen vaikuttaja. Suomen Nyrkkeilymuseoyhdistys ry:n perustamisen sopimus-kirjan allekirjoittaja. EM-81 ja MM-93 järjestelytoimikuntien jäsen. Toiminut SNL:n ja Pohjoismaiden Nyrkkeilyliiton varapuheenjohtajana. Joukkueenjohtajana useissa kansainvälisissä kilpailuissa ja maaotteluissa. Myönnetty Euroopan Nyrkkeilyliiton EABA:n Honorary Judge arvo.

KUTSUTTU VUONNA 2012

Paavo-Veikko Sillantaka (1925–2007)

Sanomalehden toimittaja, joka toimi myös nyrkkeilytuomarina. Seurat: Jämsän kisailijat, Hämeenlinnan voimailijat, Riihimäen luja, Vaasan nyrkkeilyklubi, Toijalan vauhti, Toijalan kehä- ketut, Laihian Liitto ja Valkeakosken Haka . Aktiiviaikoinaan Veka otteli 64 ottelua, joista voitti 54. Saavutti puolustusvoimain mestaruuden raskaassa sarjassa 1945 sekä useita aluemestaruuksia. Vuodesta 1941 lähtien hän toimi seura- ja piirivalmentajana eri puolilla Suomea ja vuodesta 1946 SNL:n tuomarikouluttajana. Toiminut myös joukkueenjohtajana ja arvostelutuomarina useissa maaotteluissa ja kansainvälisissä kilpailuissa. Lehtimiehenä hän on seurannut kuudet EM-kilpailut ja kolmet olympiakisat. SNL:n johtokunnan jäsen 1965–67 ja uudelleen alkaen 1969 sekä liiton eri valiokunnissa 1947– 57 ja uudelleen 1965 lähtien. Lisäksi hän toimi seurojen puheenjohtajana ja johtokuntien jäsenenä. Hän on saanut olympialaisten ansiomitalin ja SNL:n hopeisen ansiomerkin. Vapaa-ajan harrastuksiin kuuluivat metsästys ja ajokoirien koulutus.

Leo Jokela (1932–1994)

Liikuntaneuvos Seurat: Tapanilan Erä, Parkanon Urheilijat ja Parkanon Ponteva. Saavutti aktiivi-urallaan nuorten SM:n kevyessä sarjassa 1954 sekä SVUL:n Helsingin piirin mestaruuksia. Tapanilan Erän valmentajana hän aloitti 1958. SNL:n poikien valmentajaksi 1961 ja liiton edustus nyrkkeilijöiden toiseksi valmentajaksi 1964 ja liiton päävalmentajaksi 1968. Hän oli myös 1. luokan nyrkkeilytuomari. Jokela toimi myös Tapanilan Erän yleisurheiluvalmentajana 1958-68. Vuodesta 1964 hän oli Urheilutalosaatiön toiminnanjohtaja sekä Tapanilan Erän nyrkkeily- ja urheilujaostojen puheenjohtaja sekä SNL:n valmennusvaliokunnan jäsen.

Joni Turunen (1976–)

Nuorten MM-kulta 1994, Istanbul. Sotilaiden MM-kulta 1995, Tunisia. MM-edustus 1995, Berliini (3. sija) ja 2001, Belfast (3. sija). Olympiaedustus 2000, Sydney. Olympia karsintaturnaus 2000, Venetsia (1.sija). Akropolis- cup 2001, Ateena (1. sija). 12 maaottelua, 6 Suomen mestaruutta (-90 -91 -92 -94 -95 -96), 3 Tammer Turnaus voittoa, viisi GB - turnaus voittoa. Silmävamma lopetti aktiiviuran ja hän siirtyi salibandyyn.

KUTSUTTU VUONNA 2013

Urho Leskinen (1909–1977)

Leskinen saavutti vuoden 1928 Oslon spartakiadeissa välisarjan hopeaa ja samana vuonna Moskovan spartakiadeissa pronssia. Vuonna 1930 hän voitti välisarjan Suomen mestaruuden ja kaksi maaotteluvoittoa (Viro ja Ruotsi). Myös vuonna 1931 SM-kisoissa tuli kultaa sekä voitto USA-maaottelussa. Vuonna 1933 Leskinen saavutti SM-pronssia ja vuonna 1936 jälleen Suomen mestaruuden.

Urho Leskinen toimi aktiiviurßansa jälkeen tuomari- ja järjestötehtävissä. Hänet palkittiin Ville-patsaalla vuoden tuomarina 1948. Hän toimi myös Helsingin olympialaisten järjestelytoimikunnassa ja arvostelutuomarina. Leskinen kuului Suomen Nyrkkeilyliiton johtokuntaan yli 10 vuotta. Hän sai aktiiviuransa aikana mestari- ja suurmestari luokan merkit ja hänelle myönnettiin Suomen olympialainen ansiomitali, Suomen Urheilun hopeinen ansioristi sekä SNL:n kultainen ansiomerkki. Myymälänhoitajana toiminut ”Urkki” pelasi myös jalkapalloa saavuttaen UPI:n mestaruuden.

KUTSUTTU VUONNA 2014

Sirpa Makkonen (1958–)

Sirpa Makkosen ei tullut nyrkkeilyn pariin kehän kautta vaan työsuhteeseen Tampereen Voimailuseuraan (v. 1981-1988), vastaten mm. seuran yleishallinnosta, kansainvälisestä toiminnasta, markkinoinnista ja tiedotuksesta. Makkonen on toiminut kisasihteerinä ja järjestelytoimikunnan jäsenenä Tammer Turnauksissa sekä Tampereella järjestetyissä arvokilpailuissa, mm. Nuorten EM-nyrkkeilyt 1984 ja Miesten MM-nyrkkeilyt 1993.

Monipuolinen työ TVS:ssä antoi hyvän tietotaidon ja kokemuksen myös mittavalle kansalliselle ja kansainväliselle luottamustehtävien uralle:

- Suomen Nyrkkeilyliiton hallituksen jäsen 2001–2006, varapuheenjohtajana 2007–2012. Lisäksi useita valiokuntatehtäviä, mm. naisnyrkkeilyvaliokunnan ja tiedotusvaliokunnan puheenjohtajana.
- Euroopan nyrkkeilyliiton (EABA/EuBC) hallituksen jäsen ja naiskomission puheenjohtaja 2006-2010, naiskomission varapuheenjohtaja 1995–2005
- Kansainvälinen nyrkkeilyliitto AIBA, naiskomission jäsen 1996–2002 ja sihteeri 2006–2010. Women to Olympics -työryhmän jäsen 2008–2009.
- Suomen Liikunta ja Urheilu, hallituksen jäsen 2007–2012, Reilu Peli -valiokunnan puheenjohtaja 2010-2011, kansainvälisen valiokunnan jäsen 2006–2011 ja eettisen valiokunnan jäsen 2011–2012
- Suomen Olympiakomitean valtuuskunta, varajäsen 2004–2007, varsinainen jäsen 2008–2015.

Sirpa Makkonen on toiminut EuBC:n teknisenä valvojana mm. Naisten EM-kisoissa 2009, AB-Tyttöjen EM-kisoissa 2008 ja useissa naisten turnauksissa Euroopassa sekä AIBA:n ITO (International Technical Officer) -tehtävissä mm. naisten MM-kisoissa 2008 ja Mediterrean Games -kisoissa 2009.

Urheilun tasa-arvotyö on ollut Sirpa Makkoselle aina sydäntä lähellä ja näkynyt monella tapaa eri luottamustehtävissä. Hän on toiminut luennoitsijana lukuisissa seminaareissa niin Suomessa kuin kansainvälisillä areenoilla. Sirpa Makkoselle myönnettiin Opetusministeriön Piikkarit-palkinto tasa-arvoa edistävästä työstä vuonna 2008. Suomen Liikunta ja Urheilu SLU ry:n kultainen ansio merkki, SNL:n kultainen ansiomerkki, TVS:n kultainen asiomerkki ja kunniajäsenyys.

Antero Halonen (1938 - 2016)

Syntynyt 15.12.1938 Hankasalmella, kotikunta Varkaus. Ammatiltaan hioja . Seura vuodesta 1959 Warkauden urheilijat, aikaisemmin Warkauden Tarmo. SNL:n suurmestari Antero Halonen saavutti v. 1963 pronssia EM-kisoissa Moskovassa sarjassa 60 kg ja PM:n mestaruuden Helsingissä.

Vuonna 64 hän oli mukana Tokion olympiakisoissa, joissa hävisi ensimmäisessä ottelussaan sarjan voittajalle Puolan Josef Grudzienille tuomariäänin 1–4. Antero on edustanut Suomea 14 maaottelussa, joista 9 voittoa, vastustajina mm. Ruotsi ja Yhdistynyt Arabitasavalta. Vuonna 1959 hän voitti nuorten ja vuonna 1962–64 miesten kevyen sarjan Suomen mestaruudet ja miesten SM-hopeaa vuosina 1960 ja 1961 57-kiloisissa.

Halonen sai vuonna 1963 Kehälehdän kultaisen hansikkaan ja Matka-Kalevan maljan, Ingo-patsaan (vuoden parhaalle nyrkkeilijälle) ja hänet valittiin piirin toiseksi parhaaksi urheilijaksi. Halonen on saanut kolmesti Gentleman-nyrkkeilijälle annettavan Ville-patsaan ja ollut useita kertoja Suur-Savon piirin paras nyrkkeilijä. Vuonna 1964 hän sai piirin kultaisen rintamerkin. Vuosina 1966–70 hän toimi piiri valmentajana ja on vuodesta 1971 ollut aluekouluttaja ja kuulunut piirin nyrkkeilyjaostoon.

Kaleva Sampila (1913–1975)

s. 06.01.1913 Helsinki, k. 1.6.1975. Entinen sukunimi Sandgren.

Reservin kersantti, kuljetuspäällikkö. Seura Helsingin Voimailijat. Aikaisemmat seurat Helsingin Jyry, Kronohagens IF, Helsingin atleettiklubi.

Vuosina 1971-74 SNL:n puheenjohtajana toiminut Kaleva (Kale) Sampila on suorittanut Valle Reskon ohessa ehkä merkittävimmän työn Suomen nyrkkeilyn hyväksi valmennuksen ja johdon parissa, kansainvälisten suhteiden luojana ja tuomaritehtävissä. Aktiiviuransa merkittävin saavutus lienee hänen vuonna 1931 voittamansa nuorten SM-kulta, koska sen saavuttamiseksi hän joutui samana päivänä ottelemaan voitollisesti viisi kertaa. Nuoruusvuosiensa jälkeen hän siirtyi raskaan sarjaan, jossa saavutti Suomen mestaruuden 1934 ja 1938 sekä SM-hopeaa 1936 Reino Valtosen jälkeen. A-maaotteluita hänelle kertyi viisi ja kaupunkiotteluedustuksia Helsingin joukkueessa neljä. Hän harrasti myös uintia, pesä- ja jalkapalloa.

Suomen nyrkkeilyliiton johtokuntaan Sampila kuului 1948 –1971, joista vuodesta 1957 vuoteen 1971 varapuheenjohtajana. SVUL:n Helsingin piirin johtokuntaan puheenjohtajana vuodet 1952–1965 ja Suomen nyrkkeilytuomarit ry:n puheenjohtajana 1948–1969. Helsingin Voimailijoiden puheenjohtajana vuodesta 1948 ja valmentajana vuodesta 1945. Sampila on suorittanut myös kansainvälisen nyrkkeilytuomarin tutkinnon ja ollut kehätuomarina mm. Rooman, Tokion ja Meksikon olympialaisissa. Juoksu – ja hiihtolenkit kuuluivat hänen kunto-ohjelmaansa vanhemmalla iällä.

KUTSUTTU VUONNA 2015

Timo Rannikko (1946 –

Monialainen nyrkkeilyn kehittäjä ja vaikuttaja vuosikymmenien ajan, toimien mm. Suomen Nyrkkeilyliiton varapuheenjohtajana, halliuksen jäsenenä sekä SNL kilpailuvaliokunnan ja tuomari valiokunnan vetäjänä. Someron Voiman pitkäaikainen puheenjohtaja. Urheilugaalan Taustavoima-palkinto 2023.

KUTSUTTU VUONNA 2016

Maarit Teuronen (1974 –)

EM-pronssia 2005 Tönsberg ja 2006 Varsova. Kahdeksan suomen mestaruutta. Ensimmäisten naisten SM-kisojen 1995 ensimmäinen kultamitali ja mestaruus. Seura: Tampereen Voimailuseura. Eva Wahlströmin ohella suomalaisen naisnyrkkeilyn alkutaipaleen uranuurtaja ja esikuva. Kilpauran jälkeen menestystä on tullut mm. kaksinkertaisen olympiamitalisti ja Euroopan mestari Mira Potkosen, EM-kultamitalisti Elina Gustafssonin ja Pihla Kaivo-ojan valmentajana. Valittiin helmikuussa 2025 Suomen Nyrkkeilyliiton olympiavalmentajaksi.

Toivo Mikkola (1933 – 2019)

Toivo Mikkola oli perikiantamaton taistelijana niin nyrkkeilijänä kuin valmentajanakin.

Otteluja 152, joista 89 voittoa. Kansainvälisiä otteluja 14. Oikea yliolankoukku oli hänen vahvin aseensa. Toivo ei tuntenut taka-askelia kehässä, eikä myöskään kehän ulkopuolella. Kilpauran jälkeen valmentajana ”Topin talli” on tuottanut monta mestarinyrkkeilijää, mm. Erik Nikkinen, Kalevi Kosunen, Antti Juntumaa ja Juha Hänninen.

Topi Mikkola oli valmentajalegenda. Kun hänen suojattinsa oli kehässä, yleisö seurasi samaan aikaan eityisellä mielenkiinnolla Topin liikkeitä ja ohjeita kehäkulman ulkopuolella.

KUTSUTTU VUONNA 2021

Eva Wahlström (1980 –)

EM-hopea 2004 Riccione, Italia ja 2005 Tönsberg, Norja. EM-pronssi 2001 Ranska.

Kymmenkertainen Suomen mestari.

Siirtyi ammattilaiseksi vuonna 2010 ja huhtikuussa 2015 Wahlströmistä tuli ensimmäinen ammatti nyrkkeilyn maailmanmestaruuden voittanut suomalainen. Ammattilaisuransa Wahlström lopetti maaliskuussa 2020.

Olympiatyylin urallaan edusti urheiluseura Loviisan Rientoa, jossa aloitti nyrkkeilyn 15-vuotiaana.

Wahlström voitti vuoden esikuvalle jaettavan Uno-palkinnon Suomen Urheilugaalassa 2018.

Valtava mediajulkisuus 2004 EM-hopean jälkeen avasi naisnyrkkeilyn julkisuutta ja tietä nousulle kansainvälisiin menestyksiin.

Amin Asikainen (1976 –)

Ammattilaisten keskisarjan Euroopan mestari. Hän aloitti nyrkkeilyn 12-vuotiaana Tätä ennen hän harrasti jalkapallo, taekwonoa ja karatea alle 10-vuotiaana. Asikaisen kasvattajaseura on Kirkko nummen Nyrkkeilykerho. Lempinimensä Idi hän on saanut entisen Ugandan diktaattorin Idi Aminin mukaan.

Amatööriurallaan Asikainen otteli 175 ottelua, joista voitti 135. Suomen mestaruuden hän saavutti vuosina 1996, 1998, 1999 ja 2001. Lisäksi hänellä on voitot Tammer-, GeeBee-, Copenhagen Box Open- ja Karl Leman -turnauksista.

Siirtyi ammattilaiseksi vuonna 2001. Asikainen lopetti uransa maaliskuussa 2011.

KUTSUTTU VUONNA 2024

Mira Potkonen (1980–)

Olympiakisat pronssimitali 2016 Rio de Janeiro ja 2021 Tokio (2020 kisat siirretty Covid-pandemian vuoksi). MM-kisat pronssimitali 2016 Astana ja 2019 Ulan-Ude. EM-kisat kultamitali 2018 Sofia ja 2019 Alcobendas City, hopea 2016 Sofia. European Games / kultamitali 2019 Minsk.

EU-mestaruuskilpailuista kulta 2017 Cascia sekä pronssia vuosina 2010, 2011 ja 2013

Pohjoismaiden-mestaruuskilpailut: kultaa Ruotsi 2012, Suomi 2015, Ruotsi 2016, Tanska 2017, Norja 2018 ja Suomi 2019.

11 Suomen mestaruutta, on kautta aikain eniten mestaruuksia suomalaisista nyrkkeilijöistä.

Sarja 60 kiloa, seura: Tampereen Voimailuseura.

Potkonen on ainoa kesäolympialaisissa useampaan mitaliin yltänyt suomalainen naisurheilija.

Pentti Hämäläisen ohella ainoa useamman olympiamitalin voittanut suomalaisnyrkkeilijä.

KUTSUTTU VUONNA 2025

Aarno Laukkanen (1950–)

Aarno Laukkanen liittyi Tampereen Voimailuseuraan vuonna 1965 ja otteli samana vuonna uransa ensimmäisen nyrkkeilyottelun. Uralle kertyi 116 ottelua, joista 48 kansainvälistä. Laukkanen edusti Suomea 12:ssa aikuisten maaottelussa sekä historian ensimmäisissä Nuorten EM-kilpailuissa Unkarissa vuonna 1970. Laukkanen voitti urallaan kaksi aikuisten Suomen mestaruutta vuosina 1968 ja 1970 sekä useita muita SM-mitaleja.

Kilpailu-uran jälkeen matka nyrkkeilyn parissa jatkui valmentajana ja tuomarina. Laukkanen toimi myös SNL:n maajoukkuevalmentajana, mm. Nuorten EM-kilpailuissa 1980. Nyrkkeilytuomarina Aarno Laukkanen on toiminut kansallisella, EABA- ja AIBA-tasolla, mm. Nuorten EM 1988 Gdansk, Miesten EM 1987 Torino, 1991 Göteborg ja 2008 Liverpool.

Laukkanen on valittu SNL:n vuoden tuomariksi vuonna 1995 ja Suomen Nyrkkeilytuomarit ry:n vuoden tuomariksi 1989 ja 1994.

TampereenVoimailuseuran puheenjohtaja lähes 30 vuoden ajan. Kansainvälisten Tammer Turnauksien, Pirkka-turnauksien, SM- ja PM-kisojen sekä arvokilpailujen EM 2000, MM 1993, Nuorten EM 1984 ja EM 1981 järjestäjä. Lukuisia luottamustehtäviä nyrkkeilyn valtakunnallisissa ja kansainvälisissä järjestöissä vuodesta 1985 alkaen.

Suomen liikuntakulttuurin ja urheilun ansioristi kultaisena 2013, Suomen Nyrkkeilyliiton kultainen ansiomerkki 1994, SVUL Hämeen piirin kultainen ansiomerkki 2016